

Principiile de credință

ale Societății Misionare a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformațiune

**Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele
și o lumină pe cărarea mea. *Psalmii 119:105***

CUPRINS:

1. SFINTELE SCRIPTURI	4
2. DUMNEZEU-TATĂL	4
3. ISUS HRISTOS.....	4
4. DUHUL SFÂNT	5
5. ORIGINEA RASEI UMANE	5
6. PLANUL DE MÂNTUIRE	6
7. LEGEA LUI DUMNEZEU - CELE ZECE PORUNCI	7
8. PORUNCA A PATRA - SABATUL.....	8
9. CĂSĂTORIA	9
10. SCHIMBAREA ÎN LEGEA LUI DUMNEZEU.....	11
11. LEGEA CEREMONIALĂ MOZAICĂ.....	11
12. CONDIȚIA OMULUI.....	12
13. OFERTA DE HAR A LUI DUMNEZEU	13
14. HRISTOS, NEPRIHĂNIREA NOASTRĂ.....	14
15. POĂCĂINȚA.....	15
16. MĂRTURISIREA PĂCATELOR	16
17. NAȘTEREA DIN NOU	16
18. BOTEZUL BIBLIC.....	17
19. BISERICA DOMNULUI.....	18
20. SPĂLAREA PICIOARELOR	18
21. CINA DOMNULUI.....	19
22. SPIRITUL PROFETIC	19
23. REFORMA SANITARĂ	20
24. STĂPÂNIREA	22
25. JURĂMÂNTUL.....	22
26. SANCTUARUL	23
27. CELE 2300 DE ZILE	24
28. PREDICAREA EVANGHELIEI	25
29. MIJLOACE DE PROCLAMARE A EVANGHELIEI	25
30. SOLIILE CELOR TREI ÎNGERI	26
31. MAREA STRIGARE ȘI ÎNGERUL DIN APOCALIPSA 18	27
32. SIGILAREA CELOR 144.000	28
33. A DOUA VENIRE A LUI ISUS	29
34. STAREA MORTILOR.....	30
35. ÎNVIEREA.....	30
36. MILENIUL.....	30
37. CĂMINUL CELOR RĂSCUMPĂRAȚI.....	30

CUVÂNT ÎNAINTE

Atâta timp cât biserica lui Dumnezeu rămâne în această lume întunecată pentru a lupta împotriva oricărui fel de doctrină falsă, trebuie să aibă o mărturisire de credință bine definită, astfel încât membrii ei să știe ce să creadă și să predice ca adevăr prezent. Acesta este motivul pentru care, de la un secol la altul și în fața unei apostazii după alta, copiii lui Dumnezeu au trebuit să stabilească principii doctrinale care să-i identifice în lume ca fiind poporul Lui.

Atunci când, prin harul lui Dumnezeu, Mișcarea de Reformațiune a luat ființă ca rămășiță conform cu profeția și ca răspuns la apostazia din mijlocul poporului advent din timpul primului război mondial, a fost necesar ca principiile Biblice de credință care disting poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului să fie restaurate și înălțate. De aceea, la Conferința Generală din anul 1925 din Germania, au fost aprobate cele 37 de principii de credință pe care astăzi le prezentăm poporului nostru într-o formă revizuită. Dorința noastră sinceră este ca aceste principii să fie o linie de călăuzire pentru fiecare inimă care-L iubește pe Isus ca Mântuitor personal și să se ajungă la unitatea de credință care este după voia lui Dumnezeu.

Frații din Conferința Generală, iulie 1997.

1. SFINTELE SCRIPTURI

Credem că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeii însuși este Autorul. În Vechiul și Noul Testament ne descoperă voința Sa. 1 Tes. 2:13; Psalmul 119:105; Jer. 15:16.

Ele sunt inspirate direct de Dumnezeu pentru că Duhul Sfânt a luminat înțelegerea scriitorilor. 2 Petru 1:19-21; 2 Tim. 3:15-17.

Ele revelează originea lumii noastre și a rasei umane, apariția păcatului și planul divin de răscumpărare. Numai prin Isus poate fi obținută o viață fericită și veșnică pe noul pământ.

Ele conțin declarații care descoperă evenimente trecute, prezente și viitoare. Profețiile care s-au împlinit deja sunt dovada originii lor divine. Isaia 46:9,10

Biblia ne descoperă cunoștința necesară și calea mântuirii sufletului nostru.

Sfintele Scripturi, ca descoperire adevărată și completă a lui Dumnezeu, sunt singurul standard infailibil al credinței și vieții noastre.

2. DUMNEZEU-TATĂL

Noi credem într-un Dumnezeu etern, omnipotent, omniprezent, atotștiutor. El este Creatorul, Conducătorul și Susținătorul întregului Univers. Gen. 17:1; Psalmul 90:1,2; 91:1,2; 139:1-12; Isaia 44:6; 45:5,6,18; 1 Tim. 6:16.

Noi credem că "Dumnezeu este Duh" și că este o Ființă personală. Ioan 4:24. Creând omul "după Chipul Său" El se descoperă ca un Dumnezeu personal. Gen. 1:26,27; Daniel 7:9,10.

Numai prin credința în Hristos putem veni la Dumnezeu. Evrei 11:6.

3. ISUS HRISTOS

Noi credem că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. El este imaginea exactă a Tatălui Său. Evrei 1:1-3,8; Col. 1:15; 2:9; 1 Tim. 3:16.

a. Noi credem că Isus Hristos a existat în ceruri în natura Lui Divină înainte de a veni pe pământ. Ioan 1:1,2; Fil 2:5,6; Col 2:9; Ioan 1:14; Mica 5:2.

b. S-a născut pe acest pământ din fecioara Maria; "ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt." Matei 1:18-23.

c. Dumnezeu a creat totul prin El. Ioan 1:1-3; Col 1:16,17. "Dumnezeu Se descoperă pe Sine în Fiul Său ca o ființă ce există ca persoană. Isus, oglinda slavei Tatălui și 'întipărirea ființei Lui' (Evrei 1:3) a fost pe pământ și la înfățișare a fost găsit ca un om." 8T 210.

d. Prin întruparea, crucificarea și învierea Sa, Isus S-a manifestat ca Răscumpărător. El este singurul Mijlocitor între Dumnezeu și omenirea căzută. Viața Lui este un exemplu unic pentru întreaga umanitate și în special pentru toți urmașii Săi. Fapte 4:12; Filip. 2:5-8; 1 Tim. 2:5,6; Evrei 2:17; 1 Petru 2-21; Deut. 18:15; Ioan 18:37.

e. Astăzi El este Marele nostru Preot în Sfânta Sfințelor din Sanctuarul ceresc și duce la îndeplinire lucrarea finală de ispășire. Evrei 8:1,2; 7:24,25; 4:15,16; 9:24-26.

4. DUHUL SFÂNT

Noi credem că Duhul Sfânt a lucrat de la început și continuă să fie activ în planul de mântuire. Gen. 1:2; Psalmul 51:11; Isaia 63:10,11.

Biblia ne informează încă din primele ei pagini despre lucrarea Lui în inimile oamenilor. Gen. 6:3.

Credem că Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos pe pământ. El convinge omul de păcatul său și-l conduce la pocăință și convertire. El reînnoiește și transformă omul. De asemenea, El conduce la adevăr și la cunoștința voinței divine și dă putere pentru ascultare și victorie asupra păcatului. Ioan 3:5,6; 14:16,17; 16:13.

Interpretarea adevărului biblic în conformitate cu voința lui Dumnezeu nu este posibilă decât prin Duhul Sfânt. Ioan 14:26; Fapte 1:8. Oricum, natura Duhului Sfânt rămâne un mister. IFA 34.

În conformitate cu însărcinarea dată de Isus, botezul trebuie să fie făcut în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Matei 28:8-20.

5. ORIGINEA RASEI UMANE

Noi credem că în ziua a șasea a creațiunii, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, perfect și cu o voință liberă. Geneza 1:26-28.

"Firea Sa era în armonie cu voința lui Dumnezeu. Mîntea sa era capabilă să înțeleagă lucruri dumnezeiești. Înclinațiile sale erau curate; poftetele și pasiunile sale se aflau sub stăpînirea rațiunii. El era sfânt și fericit..." PP 38-39.

Originea rasei umane poate fi înțeleasă. Planul divin de creațiune este descris atît de clar încît nu există motiv pentru a se ajunge la concluzii eronate.

"Nu există nici un motiv care să ne îndreptățească să credem că omul a evoluat prin trepte de dezvoltare lentă de la formele inferioare de viață animală sau vegetală. O astfel de învățatură coboară marea lucrare a Creatorului la nivelul concepțiilor pămîntești înguste ale omului." PP 38.

6. PLANUL DE MÂNTUIRE

Noi Credem că, prin neascultarea lui față de legea divină, omul a adus păcatul în lume. Geneza 2:16,17; 3:6. Astfel natura omului a devenit rea. Rezultatul păcatului este moartea. Romani 5:12; 6:23; Psalmul 14:3; Iov 14:4.

"Dumnezeu este iubire." Această iubire de nepătruns a furnizat o cale de salvare pentru omenirea pierdută. Singura posibilitate era ca Isus să accepte vina și pedeapsa pentru păcat 1 Ioan 4:16; Ioan 3:16; Isala 53:4-6; 1 Petru 2:24.

Iertarea de păcat și îndreptățirea sunt posibile numai prin moartea reprezentativă a lui Isus și prin viața Lui neprihănită. Romani 4:25; 5:1; 3:24. Isus Hristos este Mielul lui Dumnezeu care poartă păcatul lumii și care a fost pregătit de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Ioan 1:29; 1 Petru 1:18-20.

Păcătosul primește viața veșnică prin credința manifestată prin ascultare credincioasă în Isus ca Mîntuitor al său personal. Ascultarea este adevăratul fruct al mîntuirii. Romani 8:1-4; Ioan 14:15,21.

Motivat de iubire și recunoștință pentru darul neprețuit al lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt, credinciosul este ascultător față de toate cerințele lui Dumnezeu. Efeseni 2:8,9; Ioan 15:10; 1 Ioan 5:3.

7. LEGEA LUI DUMNEZEU - CELE ZECE PORUNCI

Noi credem că aceste Zece Porunci sunt desăvârșite și că ele sunt linia de conduită valabilă pentru viața tuturor oamenilor. Eclesiastul 12:13; Matei 5:17,18; Romani 3:28,31; 7:12; Apocalipsa 12:17; 14:12.

Biblia învață că Dumnezeu însuși a rostit cele Zece Porunci pe muntele Sinai și le-a scris pe cele două table de piatră cu însuși degetul Său. Exodul 31:18; 32:15,16; Deut. 4:12,13.

Atunci când recunoaștem și păzim Legea celor Zece Porunci sfinte ale lui Dumnezeu arătăm că-L iubim pe Dumnezeu Tatăl și pe Fiul Său. Legea lui Dumnezeu este o descoperire a voinței și a caracterului Său. Este o imagine a perfecțiunii divine și reflectă adevăratul caracter al lui Dumnezeu. În special, Legea expune principiile dragostei, ale neprihănirii și ordinii divine. Romani 13:10; 1 Ioan 5:3.

Din moment ce este spirituală, Legea nu poate fi păzită decât prin puterea lui Dumnezeu și prin credința în Isus Hristos. Astfel, în mijlocul încercărilor și al persecuției, singurul nostru răspuns ar trebui să fie: "Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni." Fapte 5:29.

Cele Zece Porunci date de Dumnezeu (Exodul 20:2-17) sunt următoarele:

1. "Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

2. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul.

Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

3. Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.

4. Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și

marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău.

6. Să nu ucizi.

7. Să nu preacurvești.

8. Să nu furi.

9. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

10. Să nu poftești casa aproapelui tău, să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.”

8. PORUNCA A PATRA - SABATUL

Noi credem că porunca a patra, ca și celelalte, nu se schimbă și este valabilă pentru toți oamenii. Ziua de Sabat a fost instituită, binecuvântată și sfințită de Dumnezeu după cele șase zile ale creației și diferențiată ca fiind ziua în care Dumnezeu s-a odihnit. A fost dată ca un memorial al creației și ca zi de odihnă pentru omenire. De aceea este desemnată ca fiind ziua Domnului. Dumnezeu se bucură ca noi să ținem această zi sfântă odihnindu-ne de orice lucru, închinându-ne Lui și împlinind servicii religioase. Sabatul este, de asemenea, un simbol al răscumpărării, un semn al sfințirii, o dovadă a ascultării și o pregustare a vieții eterne în împărăția lui Dumnezeu. Ziua divină de odihnă este un semn special al copiilor Lui ascultători la sfârșitul timpului. Geneza 2:1-3; Exodul 20:8-11; 31:15; Leviticul 23:3; Marcu 2:27,28; Luca 16:17.

Toate pregătirile pentru ziua a șaptea trebuie să fie terminate vineri, în ziua de pregătire. Aceasta înseamnă pregătirea hranei pentru ziua de Sabat, curățenia casei, pregătirea îmbrăcămînții, baia, astfel încât să putem începe ziua de Sabat în liniște și pace. Exodul 16:23.

"Încă un lucru mai merită să fie luat în seamă în ziua de pregătire. În această zi, toate neînțelegerile dintre frați, din familie sau din comunitate, trebuie să fie date la o parte. Dați la o parte orice amărăciune, mânie și răutate din suflet. Într-un spirit umil, 'mărturișiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați.' Iacov 5:16." T6 327.

În privința călătoriilor în Sabat citim: "Pentru a vizita comunitățile noastre care au nevoie de ajutorul nostru și pentru a le duce solia pe care

Dumnezeu dorește să le-o dea, poate fi necesar să călătorim în Sabat; dar, pe cât ne este cu putință, să ne procurăm biletele și să facem toate pregătirile necesare cu o zi înainte. Când pornim într-o călătorie trebuie să facem orice efort posibil pentru a aranja planul nostru în așa fel încât să nu ajungem la destinație în Sabat. 6T 360.

În Sabat trebuie să ne abținem de la orice călătorie obișnuită sau de afaceri, de la conversații sau activități obișnuite. Conversația trebuie să aibă un caracter spiritual și să fie spre mărirea lui Dumnezeu și clădirea noastră spirituală. Isaia 58.13,14.

„Dumnezeu a poruncit ca bolnavii și suferinzii să fie îngrijiți; munca necesară pentru a ameliora starea lor este o lucrare caritabilă și nu constituie o călcare a Sabatului, dar orice altă lucrare care nu este necesară trebuie evitată." PP 334.

În legătură cu copiii noștri, cerem ca ei să fie scutiți de frecventarea cursurilor școlare în ziua Sabatului.

În armonie cu ordinea creației, o zi începe și se termină la apusul soarelui. De aceea, Sabatul începe vineri seara la apusul soarelui și se sfârșește sâmbătă seara la apusul: soarelui. Geneza 1:15; Leviticul 23:32; Luca 4:31,40.

9. CĂSĂTORIA

Noi credem că Dumnezeu a instituit căsătoria în paradis și aceasta a fost binecuvântată și sfințită de El.

"Astfel, această instituție are drept autor al ei pe Creatorul Universului... Ea este una din cele două instituții pe care Adam le-a luat cu sine după cădere peste porțile Paradisului." PP 40.

Căsătoria a fost instituită:

(a) pentru ca bărbatul și femeia să se completeze și să se ajute unul pe celălalt în iubire (Geneza 2:18);

(b) pentru perpetuarea speciei umane (Geneza 1:27,28). 1 Cor. 7:1-9.

Căsătoria este un legământ care trebuie să fie întemeiat pe iubirea și credințioșia de o viață întreagă între bărbat și femeie. Matei 19:4; Maleahi 2:14 u.p. Dumnezeu a înființat căsătoria pe principiile altruismului, iubirii, onoarei, respectului, renunțării de sine și responsabilității. Bărbatul a fost creat primul, el este conducătorul și susținătorul firesc al familiei. Femeia trebuie să respecte conducerea

bărbatului, iar bărbatul să-și iubească soția cum și-a iubit Hristos biserica pentru care a murit. Efeseni 5:23,25.

Adevărata căsătorie este o unire spirituală, mentală și fizică; o armonie a credinței, inimii și trupului. Femeia și bărbatul formează un singur trup. Geneza 2:24; Matei 19:5,6.

Noi credem că un creștin trebuie să respecte principiile cumpătării astfel încât puterile fizice și mintale să nu fie sacrificate pe altarul pasiunii și al poftelor josnice ale cărnii. Sfatul dat de cuvântul lui Dumnezeu în această privință este un ghid spre puritate și spre o viață plăcută lui Dumnezeu. 1 Tes. 4:3-5.

Noi credem că membrii bisericii nu trebuie să se căsătorească cu cei de altă credință sau cu necredincioși. Sfintele Scripturi consideră astfel de căsătorii păcat. Deut. 7:3,4,6; 2 Cor. 6:14,15.

Noi credem că divorțul nu este după voia lui Dumnezeu. Matei 19:3-9; Marcu 10:9-12; Romani 7:1-3; 1 Corinteni 7:10,11.

"Între iudei era permis ca un bărbat să se despartă de soția sa pentru orice cauză neînsemnată, iar femeia avea apoi libertatea de a se recăsători. Acest obicei ducea însă la imoralitate și păcat. În predica de pe munte Isus a declarat lămurit că nu ar putea exista nici un motiv pentru desființarea unei căsătorii în afară de adulter. El a zis: "Oricine își lasă nevasta, afară de cauză de desfrânare și se va căsători cu alta, comite adulter; și cel care se căsătorește cu cea divorțată comite adulter." CMF 63.

Mai mult, dacă partenerii de căsătorie se despart sau divorțează, ei trebuie să rămână necăsătoriți până ce are loc împăcarea. 1 Cor. 7:10,11,39.

"Acest legământ unește soarta a două persoane cu legături pe care nimic altceva decât mâna morții nu le poate desface." T4 524.

Noi credem că o căsătorie trebuie să fie încheiată atât înaintea autorităților civile cât și a bisericii.

Toți cei care se gândesc la căsătorie trebuie să ceară sfatul părinților credincioși și a sfătuitoților spirituali după o evaluare atentă și după rugăciuni sincere.

10. SCHIMBAREA ÎN LEGEA LUI DUMNEZEU

Noi credem că profeția din Daniel 7:25: „se va gândi să schimbe legile și vremea” - a fost împlinită. Porunca a doua, care interzice închinarea la idoli, a fost îndepărtată dintre cele zece porunci. Sabatul celei de-a patra porunci a fost schimbat prin introducerea neautorizată a duminicii, prima zi a săptămânii, ca zi de odihnă civilă și ecleziastică. A zecea poruncă a fost împărțită în două pentru a completa numărul de zece.

11. LEGEA CEREMONIALĂ MOZAICĂ

Noi credem că Dumnezeu a dat poporului Israel prin Moise diferite legi referitoare la sistemul de jertfe și de ceremonii ale serviciului templului. Ele ilustrau lucrarea de răscumpărare a lui Hristos și erau o umbră și un simbol al lucrurilor ce aveau să vină. Valabilitatea legii ceremoniale a luat sfârșit când Isus a strigat pe cruce: "S-a sfârșit." Evrei 10:1; CoL 2:17.

Când Isus a murit pe Golgota, El a strigat: „S-a sfârșit” și catapetasma templului s-a rupt în două de sus până jos...” EV 197.

"Ruperea catapetesmei în templu arăta că jertfele și rânduielile iudaice nu mai erau primite. Marea jertfă fusese adusă și primită...” EV 202.

- Sabatele ceremoniale:

Noi credem că sabbatele ceremoniale despre care scria Pavel în Coloseni 2:16,17 și Gal 4:10 erau numai o umbră a jertfei lui Hristos și a răscumpărării. Ele nu trebuie să fie confundate cu Sabatul săptămânal care a fost dat omenirii ca zi de odihnă. Aceasta este ziua Domnului instituită la creațiune. Gen. 2:1-3; Ex. 20:8-II; Lev. 23:3; Isaia 58:13; Marcu 2:27,28.

Legea ceremonială includea următoarele sabbate preînchipuitoare:

Sărbătoarea Azimilor:

Paștele precedea sărbătoarea Azimilor. A cincisprezecea și a douăzeci și una zi a primei luni din anul Iudaic erau sărbătorite ca sabbate, orice muncă fiind lăsată la o parte. Lev. 23:5-8.

Rusalile:

A cincia zi, numărată începând cu a șaseprezecea zi a primei luni era sărbătorită ca sabat. Lev. 23:15,16,21; Ex. 34:22.

Sărbătoarea trâmbițelor:

Prima zi a lunii a șaptea, ziua sunării din trâmbițe, era ținută ca pregătire pentru ziua ispășirii. Lev. 23:24,25.

Ziua ispășirii:

A zecea zi a lunii a șaptea, cunoscută ca Ziua Ispășirii, era desemnată ca unul dintre cele mai sacre sabate. Era punctul culminant în seria sabatelor ceremoniale. Lev. 23:27,28,31,32.

Sărbătoarea corturilor:

Zilele a cincisprezecea și a douăzeci și doua a lunii a șaptea erau sărbătorite cu bucurie ca sabate ale sărbătorii corturilor. Lev. 23:34-36,39,40.

Dacă Isus ar fi abolit Sabatul săptămânal și ar fi instituit Duminica prin moartea Sa, atunci ar trebui să se găsească în Biblie o poruncă specifică referitoare la acest fapt. Nici Isus, nici apostolii nu raportează o astfel de schimbare, mai mult, textele următoare dovedesc contrariul: Matei 5;17,18; 24:20; Faptele. 13:13,14,42-44; 16:13; 17:2; 18:2-4,11.

12. CONDIȚIA OMULUI

Noi credem că după căderea în păcat omul și-a pierdut poziția lui înaltă înaintea lui Dumnezeu. De atunci, întreaga omenire a suferit urmările păcatului. Omul se naște cu slăbiciuni și cu o tendință spre rău și este supus puterii morții.

"Prin păcat, el a ajuns atât de slab încât îi era imposibil, prin propria sa putere, să reziste puterii răului..." CCH 13.

"Prin căderea sa în păcat, omul s-a înstrăinat de Dumnezeu, iar pământul a fost despărțit de cer. Peste prăpastia aceasta despărțitoare nu poate exista nici un mijloc de comunicare." CCH 16.

"Când omul a călcat Legea divină, firea lui a devenit păcătoasă..." TV 463.

"Omul devenise atât de degradat prin păcat încât îi era imposibil, prin sine însuși, să fie în armonie cu Cel a cărui natură este puritate și bunătate." PP 62.

Acesta este modul în care situația omenirii a ajuns fără speranță. Romani 5:12; 3:10-12; 6:23; Ps. 51:5; Matei 15:18-20; Galateni 5:19-21; Romani 7:18-20.

13. OFERTA DE HAR A LUI DUMNEZEU

Noi credem că Dumnezeu a iubit atât de mult lumea încât L-a trimis pe Fiul Său în această lume ca să salveze omenirea. Cu toate că răzvrătirea și corupția erau răspândite peste tot, totuși fusese deja prevăzută o cale pentru răscumpărarea omului. Efeseni 1:4; 2:8; 1 Petru 1:19,20.

Isus Hristos S-a născut ca om și a fost ascultător Tatălui Său în toate lucrurile. Prin viața și moartea Lui ca Garant al nostru a fost așezată temelia pentru împăcarea cu Dumnezeu și mântuirea noastră. El a fost înviat pentru îndreptățirea noastră și S-a înălțat la cer pentru a-L împăca pe om cu Dumnezeu și pentru a-L îndreptăți pe păcătos înaintea lui Dumnezeu în Sanctuarul ceresc, prin sângele vărsat al lui Hristos și prin neprihănirea Lui. În actul de răscumpărare s-a descoperit neprihănirea și bunătatea lui Dumnezeu. Păcatul nostru a fost condamnat în Hristos și a fost în același timp descoperită o cale de iertare. Romani 3:24.

"Planurile și bunăvoința lui Dumnezeu pentru noi nu au limite. Tronul harului însuși este cea mai mare atracție pentru că pe el stă Acela care ne permite să-L numim Tată..."

Îndată ce un copil al lui Dumnezeu se apropie de tronul harului, el devine un client al marelui Avocat. La prima mărturisire de căință și la prima rugăciune pentru iertare, Hristos ia asupra Sa cazul lui și prezintă înaintea Tatălui rugăciunile lui ca fiind propria Sa cerere.

Îndată ce Hristos mijlocește pentru noi, Tatăl ne pune la dispoziție toate comorile harului Său, ca să ne bucurăm de ele și să le împărțăm și altora." T6 334-335.

Noi credem că devenim copii ai lui Dumnezeu prin harul Său. Acesta aduce răscumpărarea, nașterea din nou și acceptarea ca împreună moștenitori cu Hristos. Tit 2:11; Ioan 1:16; 1 Petru 1:13.

Harul este un factor nemeritat. Acesta înconjoară darul lui Dumnezeu prin Fiul Său de a muri în locul nostru. Prin sângele Său vărsat și prin neprihănirea Lui, păcătosul pocăit poate sta înaintea lui Dumnezeu. 1 Ioan 1:7.

14. HRISTOS, NEPRIHĂNIREA NOASTRĂ

Noi credem că fără neprihănirea lui Isus Hristos nici un muritor nu poate sta înaintea Dumnezeului Cei Sfânt. Profetul Isaia a exprimat această idee în următorul mod: „Toți am ajuns ca niște necurați și toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită.” Isaia 64:6.

Pentru a prezenta cu claritate acest subiect important pentru viața noastră de credință, cităm următoarele mărturii:

"Deoarece suntem păcătoși, nesfinți, nu putem păzi în mod desăvârșit legea cea sfântă a lui Dumnezeu. Noi nu avem o neprihănire a noastră, cu care să facem față, să răspundem cerințelor lui Dumnezeu. Dar Domnul Hristos a găsit o cale de scăpare pentru noi. El a trăit pe pământ în mijlocul încercării și ispitelor, așa cum trebuie să trăim și noi. El a trăit o viață fără păcat. A murit pentru noi și acum se oferă să ia păcatele noastre și să ne dea în schimb neprihănirea Sa.” *CcH 55. Romani 5:1; 1:16,17; 3:23,24.*

"Ce este îndreptățirea prin credință? Este lucrarea lui Dumnezeu de a coborî în țărână slava omului și de a face pentru om ceea ce nu-i stă acestuia în putere să facă pentru el însuși. Când oamenii își văd propria nimicnicie, sunt gata să fie îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos." *RH 16 sept 1902. Hristos, neprihănirea noastră, de A. G. Daniells, pag. 104.*

"În acest fel ei au iertarea păcatelor din trecut, prin îndurarea lui Dumnezeu. Mai mult decât atât, Hristos îi umple pe oameni cu atributele lui Dumnezeu. El reface caracterul lor după chipul caracterului divin, o țesătură dumnezeiască de putere și de frumusețe spirituală. În acest fel, adevărata neprihănire cerută de lege este împlinită în cel ce crede în Hristos." *HLL pag. 718.*

"Prin ascultarea Sa desăvârșită, a făcut posibil ca fiecare ființă omenească să asculte de poruncile lui Dumnezeu. Când ne supunem Domnului Hristos, atunci inima noastră este unită cu inima Lui, voința noastră se cufundă în voința Lui, mintea noastră devine una cu mintea Lui, iar gândurile sunt robite Lui. Atunci noi trăim viața Lui. Aceasta

înseamnă să fii îmbrăcat cu haina neprihănirii Sale. Domnul, privind asupra noastră, nu vede haina cusută din frunze de smochin, nu vede goliciunea și diformitatea păcatului, ci vede propria Sa haină a neprihănirii, care este ascultarea desăvârșită de Legea lui Dumnezeu." PDH 213-214.

"Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului." "Cine îi va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi." Romani 8:1,34; Ieremia 33:15,16. "Neprihănirea prin care suntem îndreptățiți ne este atribuită. Neprihănirea prin care suntem sfințiți este împărtășită. Prima este titlul nostru pentru ceruri, cea de-a doua este pregătirea noastră pentru ceruri." *RH: 4 iunie 1895. Hristos, neprihănirea noastră, de A. Q. Danielis, pag. 98.*

15. POCĂINȚA

Noi credem că sub influența Cuvântului lui Dumnezeu și prin lucrarea Duhului Sfânt omul își dă seama de condiția lui rătăcită. Psalmul 32:1-5; 51:3,4; Ioan 16:7,8.

"Pocăința cuprinde în sine o adâncă părere de rău pentru păcatele săvârșite și o continuă ferire de a le mai face..." CCH 20.

"Însă atunci când inima se supune influenței Duhului Sfânt, conștiința va fi trezită, iar păcătosul va ajunge să înțeleagă ceva din profunzimea și sfințenia legii lui Dumnezeu, care este temelia guvernării Sale în ceruri și pe pământ..." CCH 21.

"Noi nu vom renunța la păcat până nu vom înțelege păcătoșenia lui; până când nu vom ajunge să-l părăsim cu toată inima noastră, nu se va produce nici o schimbare adevărată în viața noastră." *CCH 20. Vezi 2 Corinteni 7:10.*

Nu ne putem pocăi fără Duhul Sfânt, care trezește conștiința, după cum nu putem primi iertarea de păcate fără Hristos.

16. MĂRTURISIREA PĂCATELOR

Noi credem că toți aceia care își mărturisesc păcatele primesc iertare și îndreptățire pentru că Isus își dă sângele pentru oricine se pocăiește. 1 Ioan 1:9; 2:1.

"Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare." Proverbe 2:13.

"Domnul Dumnezeu nu cere de la noi să facem unele lucruri greu de îndeplinit pentru a putea primi iertarea de păcat. Nu este nevoie să facem pelerinaje lungi și obositoare sau să ne supunem unor penitențe dureroase spre a recomanda astfel ființa noastră Dumnezeului cerului sau pentru a ispăși astfel păcatele noastre; pentru că acela care își mărturisește și părăsește păcatul său capătă îndurare." CCH 32.

"Adevărata mărturisire are întotdeauna un caracter deosebit și recunoaște păcatul pe nume. Păcatele pot fi de o așa natură încât trebuie mărturisite numai lui Dumnezeu; pot fi din cele ce trebuie să fie mărturisite celor cărora li s-a adus vătămare sau pot avea un caracter public și va trebui, în consecință, să fie mărturisite public. Dar oricum ar fi mărturisirea, ea trebuie să fie categorică, bine definită și la subiect, recunoscând pe nume păcatele de care cel greșit s-a făcut vinovat." CCH 33.

17. NAȘTEREA DIN NOU

Noi credem că o persoană care își predă viața lui Isus Hristos și care Îl acceptă pe Acesta ca Mântuitor personal va experimenta nașterea din nou. Ioan 1:12,13.

"Când Duhul lui Dumnezeu ia în stăpânire, El transformă viața. Gândurile păcătoase sunt înlăturate, faptele rele sunt părăsite, iubirea, umilința și pacea iau locul mâniei, invidiei și certurilor. Bucuria ia locul întristării, iar fața oglindește lumina cerească. Nimeni nu vede mâna care ridică povara, nimeni nu vede lumina care se coboară de sus; binecuvântarea vine atunci când sufletul se predă prin credință lui Dumnezeu. Apoi acea putere pe care nici un ochi omenesc nu o poate vedea crează o făptură nouă după chipul lui Dumnezeu." HLL pag. 143.

"Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi." 2 Corinteni 5:17.

"Contrastul va fi clar și categoric între ceea ce am fost și ceea ce suntem..." CCH 50.

"În inima reînviată prin harul divin, iubirea este principiul ce se află la baza oricărei acțiuni..." CCH 52.

"Prin nașterea din nou inima este adusă în armonie cu Dumnezeu și este pusă de acord și cu Legea Sa. Când această schimbare categorică a avut loc în cel păcătos, el a trecut din moarte la viață, de la păcat la sfințenie; de la călcarea legii și răzvrătire la ascultare și credincioșie. Viața cea veche de înstrăinare de Dumnezeu a luat sfârșit și viața cea nouă de împăcare, de credință și de iubire a început." TV 429.

"Nașterea din nou este singura cale pe care noi putem să intrăm în cetatea lui Dumnezeu." T9 20. Ioan 3:3-8; 1:12,13; 1 Petru 1:23; Iacov 1:18; 2 Petru 1:3,4.

18. BOTEZUL BIBLIC

Noi credem că botezul este legământul de bună conștiință cu Dumnezeu. Însărcinarea pe care a dat-o Isus bisericii este următoarea: "Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh." Matei 23:18-20.

Hristos a instituit botezul ca semn al intrării în împărăția lui spirituală. Acest ritual reprezintă înmormântarea și învierea lui Isus și totodată înmormântarea vechiului om și învierea la o viață nouă în Hristos. Fapte 2:37,38; 8:36-39; Romani 6:2-5; Coloseni 2:12.

Botezul este recunoașterea publică a unei persoane care îl urmează pe Isus. Este îndeplinit prin scufundarea în apă. Botezul credinței este precedat de o instruire temeinică în adevărurile biblice și de un examen necesar pentru botez.

Din acest motiv, botezarea copiilor nu poate fi privită decât ca fiind o instituție umană, pentru că este lipsită de orice temei biblic.

Persoanele care nu pot distinge binele și răul nu pot fi botezate.

Înainte de a fi acceptat prin botez sau prin vot, fiecare suflet trebuie să-și fi părăsit fosta comunitate bisericească sau denominațiune.

Botezul este repetat numai dacă prima oară nu a fost făcut în armonie cu regulile biblice sau dacă persoana nu avea o cunoaștere deplină asupra acestuia. Fapte 19:2-6.

19. BISERICA DOMNULUI

Noi credem că Isus Hristos este conducătorul bisericii. Biserica este un corp de credincioși care l-au acceptat pe Hristos ca Mântuitor și Domn și care trăiesc în armonie cu învățăturile și poruncile Lui. Efeseni 5:23; 4:15; Coloseni 1:18.

Membrii bisericii sunt pregătiți pentru veșnicie prin predicare, experiențe, sfaturi și muștrări în școala lui Hristos. 1 Timotei 3:15.

Standardul de neschimbat în ceea ce privește viața și conduita bisericii este Sfânta Scriptură. Aceasta conține cartă divină a neprihănirii și iubirii, cele zece porunci ale lui Dumnezeu, care au fost demonstrate practic în viața lui Isus. Prin cele zece porunci a fost posibilă recunoașterea bisericii rămășiței, ca și apostazia, în toate veacurile. Apocalipsa 12;17; 14:12.

"Biserica este mijlocul ales de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Ea a fost chemată pentru slujire, iar misiunea ei este de a vesti lumii Evanghelia." IFA 3.

Isus s-a rugat în marea Lui rugăciune de mijlocire pentru unitatea dintre credincioșii lui, astfel încât ei să poată fi o lumină pentru lume. Ioan 17:21; Efeseni 4:16.

Noi credem că toți membrii bisericii vor respecta ordinea în biserică din dragoste pentru Dumnezeu și pentru poporul Lui. Evrei 13:7,17; 1 Tes. 5:12,13.

(Notă: în ceea ce privește ordinea și organizarea bisericii, vezi Manualul Bisericii).

20. SPĂLAREA PICIOARELOR

Noi credem că spălarea picioarelor trebuie să precedă Cina Domnului. Aceasta pregătește inima pentru a servi unul altuia în umilință și iubire și astfel duce la o comuniune mai strânsă. Ioan 13:1-17.

"Cuvintele acestea înseamnă mai mult decât curățire trupească. Hristos vorbește și despre o curățire mai înaltă, care este simbolizată prin spălarea cea umilă a picioarelor. Când Isus S-a încins cu ștergarul pentru a spăla praful de pe picioarele lor, El dorea ca prin acest lucru să spele înstrăinarea, invidia și mândria din inimile lor. Aceasta reprezenta o valoare mult mai mare decât spălarea picioarelor lor prăfuite. Cu spiritul pe care-l aveau atunci, nici unul dintre ei nu era pregătit pentru părtășia

cu Hristos. Până când nu erau aduși la umilință și iubire, nu erau pregătiți să ia parte la cina pascală sau să fie părtași la slujba de amintire pe care Hristos era gata să o instituie." HLL pag. 605-606.

21. CINA DOMNULUI

Cina Domnului este o amintire a suferinței și morții Lui Isus.

Pâinea este un simbol al trupului lui Isus, iar vinul nefermentat un simbol al sângelui Lui vărsat. Matei 26:26-28; 1 Corinteni 10:16,17; 11:23-26.

"În timp ce mânca Paștele cu ucenicii, Hristos a instituit în locul acestui sistem slujba care avea să amintească de jertfa cea mare...

Pâinile nedospite folosite la Paște erau în fața Lui. Vinul pascal, nefermentat era pe masă. Hristos folosește aceste simboluri pentru a reprezenta jertfa Sa fără pată. Nici un lucru stricat prin fermentare, simbolul păcatului și al morții, nu putea să reprezinte Mielul fără cusur și fără prihană. 1 Petru 1:19. HLL pag; 610, 611.

Iertarea păcatelor nu are loc prin împărtășirea pâinii și vinului. Fiind o amintire a suferinței și morții lui Isus, aceasta slujește la întărirea bisericii.

Pregătirea cuprinde cercetarea de sine, recunoașterea și mărturisirea păcatului și o părere de rău pentru acesta.

"Instituția botezului și cea a Sfintei Cine sunt doi stâlpi de amintire, unul în afară și unul înăuntrul comunității. Pe aceste instituții Hristos a scris numele adevăratului Dumnezeu." T6 83.

Numai cel care a încheiat un legământ cu Dumnezeu prin botez și care a devenit membru al bisericii poate participa la Cina Domnului.

"Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Iată porunca privitoare la Paște: nici un străin să nu mănânce din ele." Exod 12:43.

22. SPIRITUL PROFETIC

Noi credem că Isus a vorbit bisericii Lui în Vechiul și în Noul Testament prin profeții Lui. 2 Cron. 20:20; 2 Petru 1:19- 21; Evrei 1:1-3.

Învățăturile date prin darul profeției își au originea în cer și sunt vocea lui Dumnezeu adresată poporului Său. Domnul a dat acest dar bisericii Sale, pentru a fi păzit și urmat și acesta ajunge la noi prin călăuzirea Duhului Sfânt.

În conformitate cu Apocalipsa 12:17 și 19:10, Domnul a făgăduit acest dar al profeției pentru biserica din urmă, care păzește poruncile lui Dumnezeu. Pentru împlinirea acestei profeții, Dumnezeu a manifestat darul profeției în poporul Său. De la 1844, Dumnezeu a folosit-o pe Ellen G. White ca sol al Său pentru a comunica voința Lui bisericii și lumii pieritoare. Prin lucrarea ei, în cuvântul vorbit și scris, nenumărați oameni au găsit calea păcii cu Dumnezeu.

Toate caracteristicile care identifică un profet după cum îl numește Dumnezeu (credincioșie față de cuvântul lui Dumnezeu, credință în Isus ca Răscumpărător, acceptarea celor zece porunci și roadele Duhului Sfânt) au fost găsite în viața și lucrarea acestui sol al lui Dumnezeu. Ea și-a explicat poziția cu privire la Biblie în următoarele cuvinte:

"În Cuvântul Său, Dumnezeu a încredințat oamenilor cunoștința necesară pentru mântuire. Sfintele Scripturi trebuie să fie primite ca o revelație autoritară, infailibilă a voinței Sale. Ele sunt măsura caracterului, descoperitorul doctrinelor și dovada experienței. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună." TV 7.

În biserica lui Dumnezeu au existat momente când nu numai bărbați, ci și femei credincioase au fost chemate să ducă solii și avertismente importante pentru viață și mântuire către poporul lui Dumnezeu. De exemplu: Miriam (Exod 15:20), Debora (Judecători 4:4), Hulda (2 Regi 22:14-16), Ana (Luca 2:36) și fiicele lui Filip (Fapte 21:9).

Astfel, biserica adevărată va prețui acest dar și va accepta și urma cu recunoștință instrucțiunile pe care le-a dat Domnul.

Oricând biserica disprețuiește sau nu ține seama de acest dar, ea disprețuiește calea pe care Dumnezeu dorește să o conducă în siguranță și să o binecuvânteze. Prov. 29:18, 2 Cron. 20:20.

23. REFORMA SANITARĂ

- Sănătatea și alimentația

Noi credem că Dumnezeu l-a creat pe om perfect. Trupul, sufletul și spiritul aparțin Domnului. El dorește ca omenirea să se bucure de sănătate spirituală, mintală și fizică. De aceea este datoria noastră să

păzim principiile divine ale sănătății, nu numai pentru propria noastră sănătate, ci și pentru a fi capabili să slujim omenirii. Luca 9:2; 1 Tesaloniceni 5:23,24.

"Reforma sanitară este o ramură a mării lucrări care trebuie să pregătească un popor pentru venirea Domnului. Este tot atât de strâns legată de solia celui de-al treilea înger cum este brațul de corpul omenesc." DH 29.

Când Creatorul a întocmit dieta omului în Paradis, i-a arătat acestuia care este cea bună temelie în alimentația umană - hrana obținută din plante. Cerealele, fructele și oleaginoasele alcătuiau dieta aleasă de Creatorul nostru. Geneza 1:29. Legumele au fost adăugate mai târziu. Geneza 3:18. De aceea, noi ne abținem de la consumarea oricărui tip de carne (de pasăre, de pește sau orice alt fel). Mai mult, evităm băuturile alcoolice sau care conțin cafeină (cum ar fi cele obținute din cola), mirodeniile puternice, brânza fermentată, cafeaua, ceaiul negru, tutunul și orice fel de narcotice. Sfătuim împotriva folosirii combinației de lapte și zahăr. 1 Cor. 6:19,20.

Ca și credincioși adventiști, am primit de asemenea multă lumină prin mărturiile Spiritului Profetic cu privire la păstrarea sănătății noastre. Înainte de toate, ar trebui să ne păstrăm trupurile sănătoase printr-o alimentație sănătoasă, care a fost prescrisă primei perechi omenești, și prin folosirea leacurilor naturale. Totuși, dacă din cauza influențelor externe nesănătoase, a obiceiurilor anterioare nepotrivite, a stresului sau a altor factori caracteristici vieții moderne ne îmbolnăvim și avem nevoie de ajutor medical, ar trebui, pe cât posibil, să căutăm un medic credincios. Mai ales în aceste situații ne putem încrede în făgăduința că Domnul este Medicul nostru și că El ne poate ajuta și vindeca cu adevărat. Medicamentele nu trebuie folosite decât atunci când este nevoie de ele cu adevărat și cu mare atenție. Exod 15:26.

"Aerul curat, lumina soarelui, abstința, odihna, exercițiul, dieta adecvată, tratamentele cu apă, încrederea în puterea lui Dumnezeu: acestea sunt adevăratele leacuri. Fiecare om ar trebui să aibă cunoștințe de mijloacele naturale de vindecare și de cuvenita lor aplicare." DV 87.

- Îmbrăcămintea

Ca și credincioși adventiști, noi suntem reformatori și în îmbrăcămintă. Nu trebuie să purtăm încălțăminte sau haine extravagante sau nesănătoase, după mode extreme care violează standardul de

modestie și contribuie în mod direct la răspândirea imoralității.

"Vreau de asemenea ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase." 1 Timotei 2:9,10; 1 Petru 3:3-5; Isaia 3:16-24.

Împodobirea exterioară, care atrage atenția la purtător, nu îl onorează pe Dumnezeu.

Cu privire la păr, Biblia spune următoarele: "Nu vă învață chiar și firea că este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung, pe când pentru o femeie este o podoabă să poarte părul lung? Pentru că părul i-a fost dat ca învelitoare a capului." 1 Cor. 11:14,15.

Când dragostea lui Isus se află în inima lui, fiecare credincios va fi un exemplu în ceea ce privește aceste lucruri.

24. STĂPÂNIREA

Noi credem că stăpânirea, autoritatea civilă, este așezată de Dumnezeu și că, slujind lui Dumnezeu, este responsabilitatea acesteia să protejeze binele și să pedepsească răul. Romani 13:3,4.

Din acest motiv ne simțim obligați să ne împlinim datoria față de stăpânire, atâta vreme cât nu suntem forțați să călcăm poruncile lui Dumnezeu. Fapte 4:19; 5:29.

Isus a spus: "Dați dar Cezarului ce este al Cezarului..." Matei 22:21. Noi trebuie să ne plătim taxele și datoriile.

Noi credem că este necesar să ne rugăm pentru stăpânire, pentru ca pacea și ordinea să domnească între oameni, fiecare să-și poată trăi credința și proclamarea Evangheliei lui Hristos să nu fie împiedicată. 1 Tim. 2:1,2.

În conformitate cu porunca a șasea: „Să nu ucizi” (Exod 20:13) și cu învățăturile lui Isus, noi ca urmași ai Săi, nu putem lua parte la politică, revolte, vărsare de sânge sau război.

25. JURĂMÂNTUL

Noi credem, în conformitate cu cuvântul lui Dumnezeu, că folosirea falsă și nenesară a unui jurământ este o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Matei 5:34-37; Iacov 5:12.

În mod normal, vorbirea unui credincios este "da, da; nu, nu." Totuși, jurământul necesar în conformitate cu Evanghelia, chemându-L pe Dumnezeu ca martor, că sunt adevărate cele declarate, este îngăduit de Dumnezeu. Romani 1:9; Deut. 6:13; CMF, pag. 66,67.

26. SANCTUARUL

Noi credem că punctul central al serviciului divin în timpurile Vechiului Testament era sanctuarul, la început sub forma unui cort portabil și mai târziu ca templu. Sanctuarul, de la început consta dintr-o curte, Sfânta și Sfânta Sfintelor. Jertfele erau aduse în curte. Evrei 9:1-7. Prin intermediul sângei, păcatul era transferat asupra sanctuarului care devenea pângărit prin aceasta. Jertfele aduse din cauza păcatului arătau către Isus, "Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii". Ioan 1:29. Preoții erau aleși ca mijlocitori între Dumnezeu și om.

O dată pe an, în marea Zi a Ispășirii, sanctuarul era curățit. Marele Preot intra în Sfânta Sfintelor și stropea cu sângele jertfei de păcat pe și înaintea chivotului legământului. Cerințele legii erau astfel împlinite. Romani 6:23. Apoi, ca mijlocitor, lua păcatele asupra lui și le ducea afară din sanctuar. Acestea erau transferate asupra unui țap viu, care era apoi alungat în deșert. Prin aceste acte ceremoniale, poporul era împăcat cu Dumnezeu, iar sanctuarul era curățit. Levitic 16:15,16,20-22.

Acest sanctuar pământesc își avea originea în cer, unde Isus este Marele nostru Preot astăzi. Numai prin lucrarea Lui de mijlocire poate credinciosul să obțină iertare, îndreptățire și sfințire. 1 Tim. 2:5,6; Evrei 8:1-5; 9:11,12,15; Apocalipsa 11:19.

"Sanctuarul din ceruri este însuși centrul lucrării lui Hristos în favoarea oamenilor. El cuprinde orice suflet care trăiește pe pământ. El deschide privirii Planul de Mântuire, aducându-ne foarte aproape de încheierea vremii și descoperindu-ne sfârșitul plin de biruință în lupta dintre neprihănire și păcat..."

Mijlocirea lui Hristos în favoarea omului din Sanctuarul de sus este tot atât de importantă pentru Planul de Mântuire ca și moartea Sa pe cruce. Prin moartea Sa, El a început acea lucrare pe care după înviere S-a înălțat să o completeze în ceruri. Trebuie să intrăm prin credință dincolo de perdea, unde Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergătorul nostru. Evrei 6:20." TV pag. 447, 448.

27. CELE 2300 DE ZILE

Cele 2300 de seri și dimineți din Daniel 8:14 reprezintă o perioadă de timp definită, care se întinde până la sfârșitul timpului. Conform cu principiul zi - an (în interpretare profetică, o zi profetică înseamnă un an literal - Numeri 14:34; Ezechiel 4:6), cele 2300 de zile sunt de fapt ani. Conform cu Daniel 9:24-27 această perioadă de timp a început cu cel de-al treilea decret de reconstruire a Ierusalimului, dat de regele Artaxerxes în anul 457 î. Hr. Din aceasta - cea mai lungă perioadă profetică de timp din Biblic - sunt înlăturate 70 de săptămâni (adică 490 de ani). Acest timp era dat poporului evreu și a luat sfârșit în anul 34 d. Hr. Cei 1810 ani care rămân se întind până în 1844, „La vremea sfârșitului.” Daniel 8:17. În acest an, Isus și-a încheiat slujirea în Sfânta și și-a început lucrarea ca Mare Preot în Sfânta Sfințelor.

"Așa cum în serviciul simbolic se făcea o lucrare de ispășire la încheierea anului, tot astfel înainte ca lucrarea lui Hristos pentru mântuirea oamenilor să se încheie, o lucrare de ispășire trebuie făcută pentru îndepărtarea păcatului din Sanctuar. Acesta este serviciul care a început atunci când s-au încheiat cele 2300 de zile. La data aceea, așa cum a fost prezis de Daniel profetul, Marele nostru Preot a intrat în Locul prea sfânt pentru a îndeplini ultima parte a lucrării Sale solemne: curățirea Sanctuarului." TV pag. 385.

"În serviciul jertfelor, numai acela care veneau înaintea lui Dumnezeu cu mărturisire și pocăință și ale căror păcate fuseseră trecute asupra sanctuarului prin sângele jertfei pentru păcat, aveau o parte în serviciul Zilei de Ispășire. Tot așa, în ziua cea mare a ispășirii finale și a judecării de cercetare sunt luate în considerare numai cazurile acelor care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu..."

"Însoțit de îngerii cerești, Marele nostru Preot intră în Sfânta Sfințelor și acolo se înfățișează înaintea Lui Dumnezeu pentru a îndeplini ultimele acte ale slujirii Sale în favoarea omului, pentru a îndeplini lucrarea judecării de cercetare și pentru a face ispășire pentru toți aceia care sunt arătați a avea dreptul la binefacerile ei." TV 440.

În acest timp, Isus a început lucrarea de încheiere în Sfânta Sfințelor din sanctuarul ceresc, asemenea simbolului de slujire din sanctuarul pământesc. În același timp are loc judecata de cercetare. Daniel 7:9,10,13. Astfel se hotărăște cine dintre cei mulți care se odihnesc sunt vrednici de învierea la viață și cine dintre cei în viață sunt vrednici să fie

schimbați și să intre în slava eternă. Încheierea acestei slujbe de ispășire este de asemenea încheierea timpului de probă.

28. PREDICAREA EVANGHELIEI

Noi credem în marea însărcinare evanghelică a lui Isus: "Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și lată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului." Matei 28:16-20.

Noi considerăm că este un privilegiu și o datorie să cooperăm în răspândirea evangheliei către toată lumea prin cuvântul vorbit și prin cel scris. Matei 11:29,30; 24:14; Marcu 16:15,16; Faptela Ap. 1:8; Apocalipsa 14:6-12.

29. MIJLOACE DE PROCLAMARE A EVANGHELIEI

Noi credem că Dumnezeu este stăpânitorul lumii. "Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!" Psalmul 24:1. El ne-a numit administratori ai Săi. Fiecare credincios are privilegiul și datoria să dea zecime din orice proprietate și venit cu care l-a binecuvântat Dumnezeu.

Zecimea este folosită pentru a-i sprijini pe solii care slujesc în lucrarea lui Dumnezeu și pentru răspândirea evangheliei. De vreme ce zecimea este proprietatea lui Dumnezeu, Domnul privește oprirea acesteia ca fiind o fraudă. Geneza 28:22; Neemia 13:10-12; Maleahi 3:6-12; Matei 23:23; Evrei 7:4-9; 1 Corinteni 9:13,14.

"Planul lui Dumnezeu în sistemul zecimii este frumos în simplitatea și armonia sa. Toți trebuie să-l susțină cu credință și curaj pentru că este de origine divină. În el sunt unite simplitatea și utilitatea; nu se cere vreo învățătură înaltă pentru a-l înțelege și aduce la îndeplinire. Toți pot simți că pot contribui, fiecare cu partea lui, la aducerea la îndeplinire a prețiosului plan de mântuire. Orice bărbat, orice femeie și orice tânăr poate deveni un casier al Domnului și poate fi un agent pentru a împlini nevoile tezaurului Domnului." T3 384.

"În afară de zecime, Domnul cere și cele dintâi roade din orice venit al nostru." T6 354.

Alte daruri, cum sunt darurile misionare, cele de mulțumire, cele ale Școlii de Sabat, darurile pentru scopuri anumite și darurile pentru săraci, slujesc la proclamarea și sprijinirea lucrării evangheliei.

Prin aceste daruri ne exprimăm mulțumirea adâncă pentru binecuvântările și favoarea lui Dumnezeu. Credincioșia și conștiințiozitatea în plățirea zecimilor și darurilor ne ajută să creștem în dragoste, să învingem egoismul și lăcomia și să fim răsplătiți cu binecuvântarea cerului. 2 Cor. 9:6,7; Fapte 20:35.

30. SOLIILE CELOR TREI ÎNGERI

Noi credem că soliile din Apocalipsa 14:6-12 se aplică la timpul sfârșitului. În legătura dintre ele ca Solie Întreită, ele constituie ultima solie de avertizare și mântuire adresată unei lumi care pierе și trebuie proclamate fiecărei națiuni și fiecărui popor.

Solia primului înger arată către evanghelia veșnică și anunță că a sosit ceasul judecății. Ea îndeamnă toată omenirea să se teamă de Dumnezeul creațiunii, să-i dea slavă și să i se închine. Apocalipsa 14:6,7.

Solia celui de-al doilea înger anunță căderea Babilonului. De-a lungul secolelor s-au dezvoltat sisteme religioase false și contrare Scripturii, care au condus la o confuzie imensă (Babilon). Aceasta s-a descoperit în special la mijlocul secolului al XIX-lea, când bisericile au respins solia biblică a revenirii iminente a lui Hristos.

Solia celui de-al treilea înger indică rezultatele acceptării sistemelor religioase false. Ea conține cea mai înfricoșătoare amenințare adresată vreodată de Dumnezeu omenirii. Conform cu Apocalipsa 14:12, semnul (duminica) se află în contrast cu porunca a patra (sabatul) a Bibliei. Exod 20:8-11. Atenția omenirii este îndreptată spre legea lui Dumnezeu, în special către porunca Sabatului (sigiliul lui Dumnezeu).

Scopul acestei ultime solii de milă este să-i îndrepte pe oameni spre forța care leagă toate cele zece porunci ale lui Dumnezeu și să pregătească un popor pentru a doua venire a lui Isus Hristos. Se arată de asemenea că a început ceasul judecății și că numai prin Isus Hristos este posibilă iertarea de vina păcatului. Aceste trei solii, simbolizate de cei trei îngeri, aduc o reformă care duce la pocăință și convertire. Caracteristicile sunt clare: "Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus." Apocalipsa 14:12.

Toți cei care resping această chemare miloasă vor suferi judecățile prezise ale Lui Dumnezeu, revărsate în ultimele șapte plăgi. Apoc. 16.

Predicarea soliilor celor trei îngerii a început odată cu ridicarea Mișcării Advente și se va încheia odată cu marea strigare a celui de-al treilea înger.

31. MAREA STRIGARE ȘI ÎNGERUL DIN APOCALIPSA 18

Noi credem că marea strigare a celui de-al treilea înger a început în 1888 la conferința din Minneapolis cu solia "Hristos, neprihănirea noastră". Acesta a fost începutul "luminii" îngerului din Apocalipsa 18:1-4.

"Timpul de probă ne stă în față, pentru că marea strigare a celui de-al treilea înger a început deja în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul care iartă păcatele. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul." *RH 22 nov. 1892, SM I, p. 363.*

"Hristos, Neprihănirea noastră" este solia care, după porunca lui Dumnezeu, trebuie dată lumii. Aceasta este solia îngerului al treilea, care trebuie vestită cu glas tare și care va fi însoțită de revărsarea Spiritului Sfânt în mare măsură." *Mărturii pt. pred. 83.*

În timp ce proclamarea soliei îngerului al treilea devine o mare strigare, un alt înger se alătură acestei lucrări.

"Îngerul care se unește în vestirea soliei îngerului al treilea va lumina tot pământul cu slava lui. Aici este prezisă o lucrare mondială de o putere neobișnuită..."

"Lucrarea se va asemăna cu aceea din Ziua Cincizecimii. După cum 'ploaia timpurie' a fost dată prin revărsarea Duhului Sfânt la începutul predicării Evangheliei pentru a face posibilă creșterea seminței prețioase, tot așa 'ploaia târzie' va fi dată la încheierea ei pentru coacerea recoltei." TV 560.

Mulți nu au acceptat solia "Hristos, neprihănirea noastră" și aceasta a avut consecințe grave. Când a izbucnit primul război mondial (1914-1918) a avut loc o criză puternică. A patra și a șasea poruncă au fost călcate fățiș, dar câțiva membri au rămas credincioși celor zece porunci și, fiind călăuziți de Duhul Domnului, au dus o lucrare de reformă în mai multe țări simultan.

De fapt, Dumnezeu îi va folosi pe cei credincioși sau rămășița profețită în Apocalipsa 12:17; 14:12 și 3:14-22, pentru a da ultima solie de avertizare lumii la sfârșitul lucrării Lui.

Apocalipsa 18 arată spre vremea când, ca urmare a lepădării întregii avertizări din Apocalipsa 14:6-12, biserica va ajunge în starea prevăzută de îngerul al doilea, dar poporul lui Dumnezeu, care este încă în cetatea Babilon va fi chemat să se despartă de legătura cu ea. Această solie este ultima care va mai fi dată lumii. Și ea își va îndeplini lucrarea..." TV 357-358.

"Dar Dumnezeu are încă un popor în Babilon și înainte de căderea judecărilor Sale, acești credincioși trebuie să fie chemați afară din ea, ca să nu ia parte la păcatele ei și să nu 'primească urgiile ei'. De aici mișcarea simbolizată printr-un înger coborând din cer, luminând pământul cu slava lui și strigând cu un glas puternic, făcând cunoscute păcatele Babilonului în legătură cu solia lui se aude chemarea: Ieșiți din ea, poporul Meu'. Aceste înștiințări, unite cu solia îngerului al treilea, constituie avertizarea finală care va fi dată locuitorilor pământului." TV 554.

32. SIGILAREA CELOR 144.000

Noi credem că Biblia descrie două clase de mântuiți și anume: marea mulțime, care începe cu Adam și se întinde până la încheierea timpului de probă și un grup numărând 144.000.

Lucrarea de sigilare a celor 144.000 a început cu proclamarea soliei celui de-al treilea înger. Prin ascultarea de cele zece porunci el își demonstrează credințioșia. Ei se disting prin păzirea Sabatului, care reprezintă sigiliul lui Dumnezeu. Noi credem că lucrarea de sigilare va continua până la încheierea timpului de probă. Israelul spiritual va fi adunat din toate națiunile, popoarele și limbile. Apocalipsa 7:2-8; 14:1-5.

Sigiliul lui Dumnezeu este un semn al răscumpărării. Toți cei care îl aleg pe Isus Hristos ca Mântuitor al lor și se așează sub conducerea Lui vor experimenta o schimbare în caracter. Ei primesc neprihănirea Lui și sub influența Duhului Sfânt, ei devin din ce în ce mai mult asemenea lui Hristos și aduc roadele ascultării. Unul dintre aceste roade este păzirea Sabatului sfânt, la care se face referință ca fiind sigiliul sau semnul legământului dintre Dumnezeu și credincioși. Ezechiel 20:12,20.

Cei sigilați care dorm vor fi uniți cu credincioșii sigilați care trăiesc printr-o înviere specială, cu puțin timp înainte de întoarcerea lui Hristos. Împreună ei vor auzi glasul lui Dumnezeu proclamând legământul de pace cu poporul Său. Ca "primele roade" ale răscumpărării, ei vor fi martori ai celei de a doua veniri a lui Hristos, vor vedea învierea mării mulțimi și se vor înălța cu aceasta pentru a fi primiți de Hristos. Daniel 12:1,2; Apocalipsa 1:7.

"Semnul sau sigiliul lui Dumnezeu este descoperit în ținerea Sabatului zilei a șaptea, monumentul Domnului nostru pentru amintirea creațiunii.

Semnul fiarei este opus acestuia - ținerea zilei întâi a săptămânii." T8 90.

"Numai porunca a patra, din toate cele zece conține sigiliul Marelui Legiuitoar, Creatorul cerurilor și al pământului." T6 322.

33. A DOUA VENIRE A LUI ISUS

Noi credem că a doua venire a lui Isus Hristos va fi văzută și auzită de către toată omenirea. Apocalipsa 1:7; Matei 24:30; Marcu 13:26,27; Fapte 1:9-11; 1 Tesaloniceni 4:16,17.

Copiii lui Dumnezeu din toate timpurile au așteptat cu mare dor acest eveniment glorios. Enoh, "al șaptelea de la Adam", a predicat despre el, Avraam "căuta un oraș... al cărui clăditor și creator să fie Dumnezeu." Profetii au profetit despre El și Isus a dat asigurarea clară că se va întoarce să-Și ia mireasa, biserica, pentru a fi cu El. Matei 5:8; Iuda 14:15; Evrei 11:8-10; Ioan 14:1-3.

Aceia care au așteptat revenirea lui Isus vor striga de bucurie la vederea apariției Lui în ziua aceea vor zice: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru în care aveam încredere că ne va mântui. Acesta este Domnul în care ne încredeam, acum să ne veselim și să ne bucurăm de mântuirea Lui!” Isaia 25:9.

Revenirea lui Isus Hristos este punctul culminant al planului de mântuire. Credincioșii înviați și cei în viață vor fi apoi luați în nori cu Domnul Isus pentru a trăi cu El pentru veșnicie.

Semnele timpurilor, despre care vorbea Isus în Matei 24, Luca 21 și Marcu 13 arată că întoarcerea lui Hristos este foarte aproape. 2 Petru 3:9-12; 1 Tesaloniceni 5:2-7; 2 Timotei 3:1-5; Apocalipsa 19;7,8.

Ziua și ora venirii lui ne sunt tănuite Matei 24:36. De aceea, trebuie să fim pregătiți oricând. Matei 24:24-44.

34. STAREA MORȚILOR

Noi credem că plata păcatului este moartea. În moarte, omul nu știe nimic. Isus a comparat moartea cu somnul. Ioan 11:11-14.

Toată omenirea, bună sau rea, se află într-o stare de inconștiență la moarte. Eclesiastul 9:5,6; Iov 14:12.

Numai Dumnezeu, care este singurul nemuritor, va da viață veșnică mântuiților la înviere. 1 Timotei 6:15,16; 1 Tesaloniceni 4:13-17; 1 Corinteni 15:51-55.

35. ÎNVIEREA

Noi credem că, la revenirea lui Isus Hristos cei dreپți morți vor fi înviați la o stare nemuritoare și împreună cu sfinții în viață, vor fi transformați de Domnul Isus. 1 Tesaloniceni 4:13-18; Romani 6:5; 1 Corinteni 15:1-53; Apocalipsa 20:6.

Cei răi vor fi înviați după o mie de ani pentru a-și primi judecata finală. Apocalipsa 20:5 pp.

36. MILENIUL

Noi credem că mileniul este timpul dintre prima și a doua înviere.

"La venirea Domnului Hristos nelegiuții sunt șterși de pe fața întregului pământ, nimiciti de suflarea gurii Sale și distruși de strălucirea slavei Sale." TV 603. 2 Tesaloniceni 1:6-8; 2:8; Isaia 24:12,22.

În această perioadă de timp, nici o ființă umană nu va mai exista pe acest pământ. Ca rezultat al puternicelor catastrofe naturale, pământul se va afla într-o stare de pustietate deplină. Ieremia 4:23,24; 25:32,33.

37. CĂMINUL CELOR RĂSCUMPĂRAȚI

Noi credem că Domnul va face un pământ nou și un cer nou după cei o mie de ani. Acest pământ nou va fi căminul celor răscumpărați. Noul

Ierusalim va fi capitala acestei împărății veșnice. Împăratul împăraților își va avea tronul aici. Isaia 45:18; 65:17; Apocalipsa 21:1-3.

Prin planul de mântuire înțelept alcătuit, care este întemeiat pe dragostea veșnică a lui Dumnezeu, toți cei mântuiți, eliberați de amenințarea bolilor, suferinței și morții se vor bucura în prezența eternă a lui Dumnezeu. Isaia 65:25; 2 Petru 3:13.

"Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: 'Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere pentru că lucrurile dintâi au trecut. Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: 'Iată, Eu fac toate lucrurile noi' Și a adăugat: 'Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate. Apocalipsa 21:3-5.

Cu privire la organizarea bisericii, cât și cu privire la drepturile și îndatoririle membrilor ei, recomandăm studierea Manualului Bisericii noastre.

